

¹⁶Ruhájára és derekára az a név van írva: Királyoknak Királya és uraknak Ura.

Ünneplő gyülekezet!

Te mit ünnepsz karácsonykor? Vagy úgy is kérdezhetném: te KIT ünnepsz karácsonykor?

Karácsony Jézus születésnapja. Tudjuk, hiszen ez hozott össze bennünket ma is itt a templomban. Jézust ünnepeljük! Az ő születését! Hogy az Isten ígéretei, amelyeket Ábrahámától kezdve, Mózesen át, a prófétákig sokak számára kijelentett, az beteljesedtek.

A te utódod által nyer áldást a föld minden népe – szolt az ígélet Ábrahámnak. És az utód: Jézus megszületett.

Prófétát támaszt atyádfiai közül Istened, az ÚR, olyant, mint én, óreá hallgassatok! – jövendölte meg Mózes, és a prófécia beteljesedett.

Te pedig, efrátaí Betlehem, bár a legkisebb vagy Júda nemzetségei között, mégis belőled származik az, aki uralkodni fog Izraelen. – Szól Mikeás próféciája. És Isten ígérete beteljesedett. De valóban beteljesedett? – belőled származik az, aki uralkodni fog Izraelen. Valami mintha nem lenne tökéletes. Valami, mintha elromlott volna. Az ószövetségi prófeciák mind egy nagy uralkodóról, dicső királyról szólnak.

Erre kapunk egy csecsemőt, ráadásul jászolba fektetve. Mint egy kirekesztett, kitaszított, hajléktalan – aki senkinek sem kell.

Ha végig nézzük Jézus életét, akkor ez az állapot egész földi életében végig kíséri. Úgy születik, mint egy hajléktalan, és úgy hal meg, mint egy rabszolga. Közben pedig kigúnyolják, leköpik, elzavarják, meg akarják kövezni... és csak egy maroknyi ember van, aki inkább sejtí, hiszi mint tudja, hogy ő az. Ő az, akiről az ígérek szoltak. De nekik is megtiltja – amíg velük róják Izrael poros útjait, hogy bárkinek elmondják ki is ő valójában.

Néhány esemény van, amikor kilép Jézus ebből az álcából: ilyen a jeruzsálemi bevonulás, de itt is: nem lovon, a város főkapuján, ujjongó tömeg kíséretében, hanem számárháton, egy hátsó bejáraton, néhány lelkes rajongótól körülvéve. Az ötezer ember megvendéglése után királlyá akarják tenni, de Jézus ekkor visszavonul.

Mi mégis úgy beszélünk róla, mint királyok királya, uraknak ura, holott ő ezt visszautasította... legalábbis földi életében. De a tanítványainak azért annyit mondott: hogy jönnek majd napok... tőlük elfogadja, hogy úrnak szólítsák, ők egy-egy pillanatra beleláthatnak Jézus igazi valójába.

Miért rejtőzködik Jézus? Miért nem lenne egyszerűbb, ha megmutatná, hogy ő kicsoda, átvénné az Uralmat itt a földön, és mindenki boldogan élne, míg meg nem halna.

Hát éppen ezért. Mert akkor mindenki meghalna. Nem csak testileg, hanem meghalna az Isten számára. Mert Jézus Úr és Király akkor is, ha ő ezt nem mutatja. Attól, hogy nincsen rajta korona, még az.

Vince fiam 4 évesen gyakran éli bele magát annyira a játékba, hogy felvesz jelmezt – érdekes módon most is kapott egyet – és teljesen átalakul azzá. De nem csak eljátssza, hanem ő tényleg kutyussá válik, legalábbis amikor a többiek azt mondják neki, hogy te nem kutya vagy, akkor simán elsírja magát, hogy márpedig ő kutya. A színészek mondják, hogy akkor működik a dolog, ha azonosulni tud a szereppel, ha arra a néhány órára azzá válik.

Jézus nem szerepet játszik, ő valóban emberré, mégpedig egy kitaszított emberré vált, de ettől még ő Isten maradt. Az álarc mögött ott van az Isten. A szegénységben ott van a király. Ezt ismerték fel a napkeleti bölcsek, akik Jézushoz érkezve nem töprengtek azon, hogy valóban ő-e az, hanem fogták és letették az újszülött királynak szánt ajándékaikat: aranyat, tömjént és mirhát. Ők meglátták! És mi?

Nem látjuk Jézust! – mondjuk erre. Ha látnánk?! Akkor más lenne? Mi felismernénk a rejtőzködő, a hatalmát egy kisbabába rejtő Istent? De nekünk könnyebb dolgunk van, mint a napkeleti bölcseknek. Nem csillagokat kell vizsgálnunk és követnünk, hanem meg kell nézni mi van Jézus földi életén túl. És akkor szembe találjuk magunkat a győztes, a halálon győztes királlyal. Aki úgy indult a csatába, hogy még a Sátán is elhitte, hogy ezzel a gyöngé alakkal szemben van esélye. Megkísértette, háromszor is, és bár ott csatát vesztett, de nem adta fel. De Jézus végül legyőzte, és feltámadásával megmutatta, hogy ő valóban Uraknak Ura és Királyok Királya.

Karácsonyi alapigénk a Jelenések könyvéből, a jövőről szolt. Amikor már nem lesz kétség, amikor mindenki számára nyilvánvalóvá válik majd, hogy kicsoda Jézus.

Csak egy mondatot írtak ki, de most felolvasom, a közvetlen előzményeket is, hogy érthető legyen:

¹¹És láttam a megnyílt eget: íme, egy fehér ló, és aki rajta ül, annak neve Hű és Igaz, mert igazságosan ítél és harcol, ¹²szeme tűz lángja, és fején sokágú korona és ráírva egy név, amelyet senki sem tud rajta kívül; ¹³és vérbe mártott ruhába volt öltözve. Ez a név adatott neki: az Isten Igéje. ¹⁴A mennyei seregek

kövezték őt fehér lovakon, tiszta fehér gyolcsba öltözve. ¹⁵Szájából éles kard jött ki, hogy megverje vele a népeket: mert ő vasvesszővel fogja pásztorolni őket, és fogja taposni a mindenható Isten búsult haragjának borsajtóját. ¹⁶Ruhájára és derekára az a név van írva: Királyoknak Királya és uraknak Ura.

Jézus teljes dicsőségében, mint Úr és Király. A kép, amelyet János látott és lejegyzett, egy félelmetes jelenetet írnak le. A király véres ruhában, fehér lovon, szájában kard, mögötte a mennyei sereg... hogy megverje a népeket...

Jézus egyszer majd így fog megjelenni. De én a magam részéről maradnék a betlehemi csecsemőnél, és a keresztén magát értem odaáldozó megváltónál.

Sokáig zavart a csendes éj. Mármint az ének! Egyrészt mitől csendes, amikor angyalok kórusa kiáltja a pásztoroknak az örömhírt, és egy nyüzsgő forgatagba érkezik meg Mária és József, hiszen ezért nincs számukra hely. Arra már rájöttem, hogy ez egy altatódal, hogy a kisbaba tudjon aludni: énekeljük is: szent fiú aludjál...

Ekkor ez kezdett el zavarni. Miért akarjuk mi Jézust elaltatni. Amikor tegnap este énekeltük, akkor is ez motoszkált bennem. Ne aludjon, hanem legyen ott az életünkben.

Hanga 6 és fél éves, és kapott egy babát, hipermodern valóság-hű baba, amely még sír is. Elaltatni pedig úgy lehet, hogy a karjaiba veszi és ringatja. Hanga aranyos volt, ringatta, még énekelt is neki, de a baba csak sírt. Ekkor kislányom kifakadt: miért nem alszik már? Mit kell még tennem? És amikor végre elhallgatott a baba, akkor nem merte letenni, nehogy felébredjen.

És akkor rájöttem, az, hogy azt kérjük, hogy Jézus aludjon, az már azt jelenti, hogy ott van a kezünkben, hogy ringatjuk, hogy nem akarjuk letenni.

Ha így csendes az éj, akkor ám legyen. Ha Jézus ott van a kezünkben, az életünkben, és ott növekszik, akkor előbb utóbb már nem mi hordozzuk őt, hanem ő hordoz majd minket. Mert felnövekedve az életünkben ő a királyok királya és uraknak Ura lesz.

Kit ünnepelsz karácsonykor? Ki van az ünnep középpontjában? Jézus szeretné elfoglalni a helyét a te életedben, a te kezédben. Vedd kezébe őt! Legyen ő életed Ura!